peältse ello sees ei se woi teistwisi olla. Sepärrast woib iis iggaüks sest juttust oppida, et se tõeste ikka kahjuks tulleb, kui allam üllema wasto panneb, kui ta saunakuulmatta wannematte käsud ja tahtmist laidab ja teotab ja ilmaasjata worrtab raskeks panna, mis ta ommert tänini teinud ja mis wannast aiast temma kohhus olnud. Ärgo olgo rummal inimenne kohhe walmis ü kuma, mis perrised hulkujad kõnnelewad, kes agga mehga rohkwast kiusawad ja wahhest nuhtlusse alla saatwad; ärgo salligo nühjad rummalad mõ ted, mis ei sünni mõtelda, ja mittokord hopis moistusse wasto on, ja ärgo röstko üksi walle-juttud, mis lähbi rummala inimesse meel agga seggaseks lähheb. Wastopanemisest ja torkumisest tulleb ikka õnneto lugu.

Wah-

Wahhest tulleb se lähbi nälg kätte, wahhest mu hädda, ja ikka on sest wihhastust, melehaigust ja kurwastust kül üllemattel, kül allamattel, kedda weel peälegi wiimaks raske nuhtlussega karristakse. Ennam kitusse määrt ja parrem se on, kui inimenne ka üllekohhut ärrakannab, kui et ta kurja tiggeda wastopanemisega wimist head kautab.

2.

Ühhe rikka mehhel olli üks wanna kiwi hone, kül wannal wiisil ehhitud, agga siiski wäega kindel ja tuggew. Ka surusse polest ei olnud tedda lahta, ja seik tood ja kambrid piddasid soia. Agga ei olnud nikerdud liistud, egga kullatud nuppud, egga maalitud ehk rauitud kuud, egga muud tühja uhkust kussagil nähha.

Siiski